

CURRER BELLOVA:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL DRUHÝ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Především tu byla paní Edithová, nová a dvě z jejích deér. Byvala patrně krásnou ženou a dosud byla dobře zachovalá. Z jejích deér nejstarší, Amy, byla trochu malá; středních tvarů, naivní a jako dětská výrazem i chováním; její bílý mošelinový šat a modrá šerpa slušely jí výborně. Druhá, Louisa, byla vyšší a elegantnější postavy, a velmi hezké tváře toho druhu, jemuž Francouz říká minois chiffonné; obě sestry byly krásné jak lidé.

Lady Lynn byla velká a statná paní asi čtyřicet let, přímé postavy, velmi vysoká hlolí, bobaté oděvy a vtlasové róby měnivého lesku, její tmavý vlas světlé jasně ze spod stínu blankytného péra a uvnitř vlnku z perlového pásu.

Paní plukovníkova Dentová byla méně nápadná; avšak myslím, náležitě. Její postava byla štíhlá, obličej bílý, měla pak jemný a krásný vlas. Její černý aksamitový šat, její pás z buhatých cizozemských krajek a o zdobě z perel, líbily se mi lépe než duhová zář urozené dámy.

Me třemi nejvíce vynikajícími — částečně snad proto, že byly nejvyššími postavami z družiny — byly odovělá Lady Ingramová a její deery, Blanche a Mary. Všechny tři měly nejzvučnější postavu ženou. Věšava mohla být mezi čtyřiceti a padesáti lety její tvář byla dosud krásná, její vlas časem při světlé světle do modrého — její zuby také byly dosud zřejmě bílé. Většina lidí by jí byla nazvala krásnou ženou na její věk; a tou také byla zcela jistě, když o této ale v jejím vystupování a vzornosti byl výraz téměř nesnesitelné hrbdosti. Měla římské rysy a lahůček pod bradou, ztrácející se v hrdle; tyto rysy zdály se mi nejméně ne příjemné a zjemnělé, ale dokud se jako zhyzdění pýchou, bradu nosila skoro nepřirozeně vztyčenou do výše. Měla rovněž ohnivý jako tvrdý zrak; připomínal mi oči paní Reedové; mluvilte španělštinou a slova v ústech; její hlas byl hluboký, její vyjádření velmi o kázala, velmi poutavá — zkrátka, byla to dáma tuze nesnášlivá. Nachová sametová róba a šat z jakési v zlatě zpracované indické látky naplňovaly jí jistou (tak asi se domýšlela) panovníckou důstojnost.

Blanche a Mary byly stejné postavy — rovně a vysoké jako topoly. Mary byla příliš štíhlá na svou výši, ale Blanche byla u lita jako Diana. Pozorovala jsem ji ovšem se zvláštním zájmem. Předně přála jsem si seznat, zdali její zjev souhlasí s popisem paní Fairfaxové; za druhé zdali ve všem podobá se obrazné miniatuře, kterou jsem o ní zhotovila; a za třetí — jen s tím ven! — zdali zjev její je takový, abych se o něm mohla domnívat, že se líbí vkusu pana Rochester.

Co se postavy týkala, odpoví dala ve všem jak mému obrazu tak popisu paní Fairfaxové. Vznešené poprsí, obla ramena, usměštilá šle, tmavý zrak a černé prsténky vlasové byly tu doopravdy; ale její obličej? Její obličej byl jako matčin; mladistvá sice podobá bez vrásek, ale totéž náské obočí, tytéž vysoké laby, též pícha. Někdy nebyla to ztrnulá pécha jako u její matky, smála se ustavičně, její smích byl satirický a takovým byl obvyklý úsměv jejích obličej a vysokých úst.

Duch prý bývá sebevědomý. Nemohu říci, zdali slečna Ingramová byla důchopná, ale ona byla sebevědomá — skutečně silně sebevědomá. Dala se do hovoru o rostlinopisu a jmenou paní Dentovou. Zdálo se, že paní Dentová nestudovala tu vědu, alko, jak pravila, mlčuje květiny, "zvláštní divoké," slečna Ingramová učila se botanice a probrala návodů v její leten. Ihned ozvala jsem, že (jak se při jarním hledání bylím říka) zjišťuje paní Dentovou, to jest, že si hraje a její neznanosti; její zjištění snad bylo bystré, ale rozhodně nebylo dobrušeno. Hrála; její výrok byl skvělý; zpívala; její hlas byl

krásný; mluvila francouzsky stranou k matince, a mluvila tu řeč velmi dobře, plynule a s dobrým přízvukem.

Mary měla měkký a otevřenější pohled než Blanche, také jemnější laby a plet o několik stupňů hezčí (slečna Ingramová byla snědá jako Španělka) — ale Mary seželela na životě; její obličej neměl výrazu, její oko lesku; ne-měla co vyprávět, a zaujává jednou sedadla, ostala tu ztrnulá jako socha ve výklenku. Obě sestry byly obléčeny hezky, ale bělostně.

A teď: mohla jsem slečnu Ingramovou považovat za takovou, kterou by si asi pan Rochester vzal? Nemohla jsem to říci; neznala jsem jeho vkus pro ženskou krásu. Miloval-li vznešenou, byla pravdivý výtvorem vznešenosti; krom toho byla vzdělanou a slušnou. Většina lidí jí obdivovali, tudíž že i on se jí skutečně obdivoval, o tom již skoro nebyla jsem doukala; abych odstranila poslední stín pochyby, musela jsem pozorovat je ještě pospolu.

Nemohla jsem pozorovat, stenořku, že Adela a celý tento šat seděla bez hnutí na stolici a svých rukou; nic, jakmile dámy vstoupily, vstala, pokročila jim v ústředí, učinila slavnostní poklonu a pravila důstojně:

"Dobrý den, dámy!"

A slečna Ingramová pohledla na ni s vysokou a pomohavou výrazem i zvedla: "Ach, jaká to přívětivá!"

Lady Lynn podotkla: "Sehnala, vanda pana Rochester, tuším, la francouzská holčička, o které povídali."

Paní Dentová vzala ji tasky za ruku a dala jí hubičku. Amy a Louisa Eshtonová zvolily smílivě:

"Jak rozkošné to děčko!"

A hned jí zavolaly k pohovce, kde nyní seděla, vinnostna mezi ní, zvatlajíc střídavě francouzsky a lánavě anglicky, všeerpřavěle nejméně pozorovat, slečnu, ale i paní Eshtonové a Lady Lynnové, které se s ní mazlily, jak si její sedle prálo.

Podleže káva byla přinesena a pánové zavoláni. Já sedím ve stínu — něli je jaký stín v této skvěle osvětlené místnosti; okenní záclona kryje mě z polovice. O přet opoma s portálu se odhrne, přeházejí nyní pánové. Hromadně objevení se pánů jako příchod dam jest velmi imponující; všechny jsou černé oděm; většina je vysoké postavy, někteří z nich jsou mladí. Henry a Frederick Lynnovi jsou opravdu velmi svižní šviháči; a plukovník Dent je krásný muž vojenského vzezření. Pan Eshton, hodnostář o kresu, je jako šlechtic a má jeho vlas je zcela bílý, přece jeho obočí a knír jsou dosud černé; což mu dodává jakési vzezření "vznešeného otce jeviště." Lord Ingram, jako jeho sestry, je velmi vysoký; také je velmi hezký jako ony, avšak má rovněž Mariin hoštiný a bezvýznamný zrak; zdá se, že má vše rozměru v údech než čistosti krve nebo svěže stí mysli.

A kde jest pan Rochester? Konečně vcházi. Nevidím se k portálu, přece však vidím ho vstoupit. Snažím se soustřediti svou pozornost na ony pletací dráhy, na síťové vlnky, který hoto vím — chej vysleci pouze na práct, již mám v rukou, viděti pouze stříbrné korálky a hedvábné nitě, které leží v mém klínu; za tím však určitě spatřuji jeho postavu a neodolatelně vzpomínám na okamžik, kdy naposled jsem ji uviděla; srovná po tom, když jsem mu prokázala, jak tvrdil, znamenitou službu, a tu drže moji ruku a hledí mi do tváře, akou mat mě zrakem, který prozrazoval srdce plné a překypující vášně, ve kterém varování jsem měla účastnost. Jak velice jsem se mu přiblížila v oně chvíli! Co stalo se od té doby, že zmánilo to náč vsážený pán? Ale nyní jak vzdělan, jak velice oděm jest jasně byl! Tak velice oděm jest sobě, že nerozkávala jsem jeho příchodu a hovoru s níu.

Neviděla jsem se, když ani nepohlédla na mě zaujal sedadla na druhé straně pokoje a počal rozmlouvat a některými z dam.

Jakmile jsem spatřila, že jeho pozornost je upoutána k nim, a že mohu divati se, aniž bych byla pozorována, ihned můj zrak byl bezděky přitážen k jeho lici; nebyla jsem se to ovládati svých víček; ty se zdvihly a zorničky upíraly se naň. Divala jsem se a měla jsem rozhodnou radost z toho — vzácnou a přece bodavou radost; jako z ryžho zlata, však přece spojenou s ocelovými ostny úzkosti, radost, jakou mává žízni hynoucí člověk, který ví, že studánka, k níž se dohledl, je o trávena, ale přece se slyší a jí je přece vše božským douškou.

Syrehošanou pravdou je, že "krásu sídlí v oku diváka." Mělo pána bezbarvý, olivový obličej, čtyřhranné, napěviny čelo, široké a vynikající obočí, hluboké oči, přímé rysy, pevná, mocná ústa — vesměs síla, rozhodnost, vše nebylo krásné podle pravidel; avšak ony byly vše než krásné pro mne; byly plny zájmu, vlivu, který mne zcela opanoval; ony vyjádřily mé city z mé vlastní noci a spontánní je v mne cí jeho. Nemohla jsem úmyslu za mlouvat si její čtenářka ví že těžkou jsem si dala práci vysvětlit ze své duše zářdky lesky tam odkryté; a nyní na první optický pohled na měo nímovořně byly tu v zeleni a purbě? Způsobil, že jsem si její zaměřovala, než jsem na mne pohlédla.

Pozorovala jsem její s jeho "city." Čin byla bpa křosa obou tvuní, měla elegance Lady Ingramová, ale vojenská statečnost plukovníka Denta a porovnával jsem jeho vrozenou statečnost a ryš s níu. Nemohla jsem sympatizovat s jejich vzezřením, s jejich výrazem; přece však dovedla jsem se představit, že většina pozorovatelů by je nazvala přitažlivými; mě, ležkým, imponujícími, když to pana Rochesteru by ihned prokázala za muže zasmušelého a příkrých rysů. Viděla jsem, jak se usmívají směji — nebylo to přímé, světlo své mělo v sobě zrceno, tudíž živosti jako jejich smích. Spatřila jsem pana Rochesteru se usmátí, jeho přímé rysy se zjemnily; jeho zrak se za lesklí i zafřínil, paprsek jeho oka byl jak pátravý, tak příjemný. Rozhodlval v té chvíli s Louison a Anou Eshtonovými.

Divala jsem se, vidouc, že přijímají s klidem ten pohled, který zdál se mi tak pronikavým; že kada jsem, že sklopí oči, že se zardí pod nimi; ale přece jsem byla rada, shledávši, že nebyly některak pobuřeny. "Není jim tím, čím je mně," pomyslíla jsem si; "není z jejich druhu. Myslí, že je jako já; jsem jista, že jest čím, že jsem mu přibuzná — rozhodím ulivě jeho vzezření i pohybu; několi postavení a majetek oddělují nás náramně, mám co si v mysli i srdci, v krvi i čívech, co mně důvěrně přizpůsobuje jemu. Řekla jsem před několika dny, že nemám co říci s ním, jen přijímati plát z jeho rukou? Zakázala jsem si sama naň nějak ji nak, než jako na svého zaměstnavatele a ehožorádece mysli! Rouhání proti přírodě! Všechny dobré, pravé, mocné city, jež mám, toč se jako popudem ko něho. Vím, že musím tajiti své poety, musím slušati naději; musím mlči na paměti, že on nemí je příliš obáti na mne. Neboť pravdu li, že jsem z jeho druhu, nemyslím tím, že máni jeho sílu vlivu a jeho kouzlo přitažlivosti, míním pouze, že mám jistý vkus a city společné s ním. Musím tedy opakovati neustále, že jsem na vždy rozdílná, — a přece, dokud dýši a myslím, musím mlouvat jej." Mezi tím byla rozdávána káva. Dámy od té doby, co pánové vstoupily, nabyly živosti jako skřivánci; rozhovor stává se rychlým a veselým. Plukovník Dent a pan Eshton probírají politiku; jich ženy naslouchají. Dvě hrké vdovy, Lady Lynnová a Lady Ingramová, dělají spolu klipky. Sle George — kterého, mimochodem řečeno, opanovala jsem poznati — velice statečný a velmi svěže vyhlášený pán z venkova, stojí před jejich pohovkou, obli kávy v ruce, a příležitostně řekne slovo do toho. Pan Frederick Lynn zaujal sedadla vedle Mary Ingramové a ukazuje jí rytiny v

náděrné knize; ona se dívá, usmívá se tu a tam, ale patrně mluví málo. Vysoký a flegmatický Lord Ingram opírá se založenými rukama o lenoch křesla malé a čilé Amy Eshtonovy; ona hledí k němu vzhůru a evříka jako střídák; má ho raději než panu Rochesteru. Henry Lynn zmocnil se ottomamu a nohou Louisiných; Adela sedí s ním; on se snaží mluvit k ní francouzsky a Louisa směje se jeho chybám. S kým se druží Blanche Ingramová? Ona stojí sama u stolu, pánovní se lebně k albu. Zdá se, že čeká, až bude hledána; ale nechee čekat tuze dlouho; sama si vybere společnost.

Pan Rochester opustiv Eshtonovy stojí u krbu zrovna tak samotný, jako ona u stolu; ona postaví se před něj, zaujává stanovisko na protější straně ohně.

"Páne Rochester, myslila jsem, že nemáte rád děti?"

"Však nemám."

"Co tedy přivádělo vás ujmouti se takové malé pívenky, jako je tahe? Ukazujte na Adelu." Kde jste jí sebral?"

"Já ji sebral; byla mi odvedána do rukou."

"Měl jste ji poslat do školy?"

"Nemohl jsem si to dovolit; školy jsou tak drahé."

"Nuže, domnívám se, že máte pro ni vychovatelku; viděla jsem právě teď jakousi osobu u ní — oděha? Ach, ne! Je tam douad, za okenní záclonou. Platíte jí za její, mám to za rozumný náklad — ba vše; neboť musíte je o le vychovávat."

Měla jsem strach, že mám říci naději; že narázka má mě přeneče pana Rochesteru; pohledem směřen ke mně; a mimochodem ověřila jsem, že dle stínu; a le on se ani neoděhl.

Neuvážoval jsem o tom před mětu; pravil hoštině, divně se rozjímá před sebe.

"Ne, vy muži nikdy nemíváte se setrnost a zdravý smysl. Měl byste slyšet od matinky kapitulu a vychovatelkyně Mary a já měly jsem, tuším, nejméně tučet jejích za dětských let; polovice byla odporna a ostatní na posmích a všecky byly na obtíž — že byly, matinko!"

"Pravda je, má dušičko!"

Slečna také považovaná za zvláštní vdovino vlastnictví, opětovala otázku s vysvětlivkou.

"Miláčku můj, ani se nezmínje o vychovatelkách; to slovo mě činí nervosní. Vytrpěla jsem muka nad jejich nedovědností a rozmary. Děkuji nebesům, že nyní jsem s nimi hotova."

Paní Dentová se tu shýbla ke zbožné paní a počepala jí eosí do ucha; z odpovědi následující usoudila jsem, že to bylo upozornění, že jedna z té proklaté čeládky je přítomna.

"Nechat pravila milostpaní. Doufám, že jí to prospěje." Na to slabším hlasem, ale přece dosti slyšitelným pro mne; "Zpozorovala jsem jí, dovedu posoudit vzezření a v její tváři spatřuji všecky chyby jejích kolegyn."

"Jaké jsou ty, vychovatelky, milostivá?" zyzvala pan Rochester nahlas.

"Pošetlám to vám soukromě," odvětila pokynými trikrátě silem s důležitou významností.

"Ale má zvědavost pozbude chuti; touží po potravě hned."

"Zeptejte se Blanche, je vám bliž než já."

"Ach, neodkazuje to na mne, matinko! Máu jen jedno slovo říci o celé čeládece; jsou obtíli. Ne, že bych byla trpěla od nich onoho; já jím vždy odpácela. Jaké kousky. Theodor a já jsme provedli naši slečnu Wilsonové a paní Greyové a Madame Joubertové! Mary byla vždy příliš ospalou, aby se s chuti k nám připojila do spiknutí. Nejlepší žert byl s madam Joubertovou, slečna Wilsonová byla ubohý, churavý tvor, plachivá a sklíčená a nestálo za námahu jí překonat; a paní Greyová byla hrubá a bezcitná; žádná rána na ni neudínokovala. Ale ubohá Madame Joubert! — Vidím jí dosud v suřivé vášni je jí, když jsem jí dohnal do krajnosti — rozlévaly čaj, rozdávily chléb a máslo, vyházovaly knihy do stropu a hrály rozpustile s pravčikem a stolcem, zástěnkou a pohrabálem od kamen. Theodora, panatující se na ty veselé dny?"

JOHN F. ROUŠAR, Pres. & Treasurer

EUGENE PAŘÍZEK, Secretary. Phone 1680.

JOHN F. ROUŠAR CO.,

914 Farnam Street, Omaha, Nebr.

NOVĚ OTEVŘENÝ

největší ryzé český velkoobchod na západě

vínem, kořalkou, jemnými likéry a láhvoým pivem

Českým hostinským a krajanům v Nebrasce, v Dakotě, Kansasu, Iowa, Montaně, uvádíme v známost, že právě jsme otevřeli největší ryzé český velkoobchod láhvoým pivem z ryzé českého pivovaru Atlas v Chicago, Ill., a čistými, nefalšovnými domácími a importovanými víny, vřelými likéry všeho druhu, nejlhodnějšími rosolkami všech druhů pro něžné pohávi. Mimo toho vyrábíme své vlastní hořké víno a kořalku, pravé to léky pro špatně zivčan a vše, co do oboru tohoto spadá mohou od nás koupiti. **Zádáme české pány hostinské, by zadrželi své objednávky pro naše jednatele, kteří je v brzkou navštíví a ujistíme je předem, že budou a našim zbožím, cenou, vzornou obsluhou a dopravou úplně uspokojeni.**

Za spokojenost ručíme. Nezapomeňte adresu

John F. Roušar Co.,

914 Farnam Street., Omaha, Nebraska

Přestěhoval se

Dr. J.W. NOVÁK

český zubní lékař

Přestěhoval se do

Karbach Blk.

15. a Douglas ulice

čís. pokoje 206.

Rohová místnost na druhé podlaže

nad Ryan Jewelry Co.

Tel. v úřadovně: Douglas 5077.

Tel. residence, 915 William ul., Douglas 6019.

MERCHANTS NATIONAL BANK

OF OMAHA, NEB.

UNITED STATES DEPOSITORY

Capital \$500,000.00. Surplus and profits, \$700,00.00.

The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platiti na ulozené peníze 3 procenta úroku ročně - - -

Chceme s vámi obchodovat

2775

LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON, President, Vice-President.

FRED F. HAMILTON, B. H. MEILE, C. R. DUGDALE, Cashier, Ass't. Cashier, Ass't. Cashier.

Násleďte vlajku

WABASH je nejpřímnější a nejkratší spojení

mezi Omahou a St. Louism asi o 2 hodiny. Pamatuje si to a pak dovolte nám, abychom přispěli vám k sestavení plánu pro cestu na jih, a umožníti vám, abyste unikli nepřijemnostem chladného počasí zimního

Okrružní zimní turistické listky jsou na prodej denně a platnosti pro návrat až do 1. června 1914.

MONTGOMERY, ALA.	\$40.00
MOBILE, ALA.	41.00
NEW ORLEANS, LA.	41.00
PENSACOLA, FLA.	41.00
JACKSONVILLE, FLA.	50.50
TAMPA, FLA.	62.10
PALM BEACH, FLA.	69.00
MAIMI, FLA.	72.00
HAVANA, CUBA	87.00

Také nízké okružní listky na Panamský kanál, do Západní Indie, atd., jakož i do všech cizích zemí.

Navštívte nás pro detailní informace o každé cestě, které vám budou ochotně uděleny. 14-7

H. C. SHIELDS,
G. A. P. D. Wabash dráha, 311 j. 14. ul., W. O. W. Bldg. OMAHA, NEBRASKA.